

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010152
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1417010152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Petra Štífta a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného C. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/58/2017 zo dňa 24. 08. 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 12. 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

C. L., M.. XX. XX. XXXX F. Q., trvale bytom L.. N. X, L., prechodne bytom Q.B. XX, Q.,

podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V sp.zn. 1Pv 229/2017 zo dňa 15. 06. 2017, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna C. L., M.. XX. XX. XXXX, Q. Q., B.. D. XXXX/X, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 25P/128/2015 zo dňa 18. 02. 2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna C. sumou 100 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky oprávneného dieťaťa L. L., si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca november 2016 doposiaľ, čím mu vznikol voči L. L. dlh na výživnom vo výške 800 €, pričom počas rozhodného obdobia bol od 21. 02. 2017 riadne zamestnaný, v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal,

naoľko zanikla trestnosť činu.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/58/2017 zo dňa 24. 08. 2017 bol obžalovaný C. L. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., B.. D. XXXX/X, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 25P/128/2015 zo dňa 18. 02. 2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna C. sumou 100 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky oprávneného dieťaťa L. L., si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca november 2016 doposiaľ, čím mu vznikol voči L. L. dlh na výživnom vo výške 1.000 €, pričom počas rozhodného obdobia bol od 21. 02. 2017 riadne zamestnaný, v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal,

za čo mu bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote dňa 27. 09. 2017 odvolanie smerujúce proti výrokom o vine a treste. V odvolaní obžalovaný uviedol, že dlžné výživné vo výške 1.100 € zaplatil, čo preukazuje pripojenou poštovou poukázkou.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku riadne doručené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania s tým, že ľutuje neplatenie výživného v zákonných lehotách, a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby.

Osoba, do rúk ktorej bol obžalovaný povinný platiť výživné, L. L., na verejnom zasadnutí potvrdila, že obžalovaný dlžné výživné v celom rozsahu zaplatil dňa 17. 09. 2017.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 86 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/A.ascx&zzsrLinkId=17354767&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=30279&FragmentId1=0&FragmentId2=0>>.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, alinea prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal dňa 19. 06. 2017 na C. L. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., B.. D. XXXX/X, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 25P/128/2015 zo dňa 18. 02. 2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna C. sumou 100 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky oprávneného dieťaťa L. L., si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca november 2016 doposiaľ, čím mu vznikol voči L. L. dlh na výživnom vo výške 800 €, pričom počas rozhodného obdobia bol od 21. 02. 2017 riadne zamestnaný, v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal,

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre rozhodnutie, zákonným spôsobom, a následne rozhodol spôsobom, ktorý zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zistenému skutkovému stavu, ktorý správne subsumoval pod príslušné ustanovenia Trestného zákona. Nedopustil sa pri tom žiadnych vážnych procesných chýb v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku.

Hlavné pojednávanie vykonal súd prvého stupňa v neprítomnosti obžalovaného v súlade s § 252 Trestného poriadku. Vo veci vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom svedkyne L. L., podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný bol zaviazaný platiť na výživu svojho syna C. 100 € mesačne. Túto povinnosť si v zmysle vlastnej výpovede i výpovede svedkyne L. L. neplnil v období od novembra 2016. Zo správ príslušných úradov je zrejmé, že obžalovaný nebol v rozhodnom období (od novembra 2016 do vyhlásenia napadnutého rozsudku) evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi, v ďalšej časti rozhodného obdobia bol riadne zamestnaný a jeho príjem mu umožňoval platiť výživné riadne. Súd prvého stupňa správne ustálil výšku dlhu na výživnom ku dňu svojho rozhodnutia na 1.000 €. Zákonu zodpovedalo i ustálenie zavinenia obžalovaného v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona vo forme nepriameho úmyslu. Aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nič nebránilo využiť všetky dostupné prostriedky, vrátane evidencie na úrade práce, na získanie vhodného zamestnania, a následne dosahoval príjem umožňujúci plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletému, a preto je zrejmé, že bol uzročený s neplatením výživného v riadnych termínoch.

Odvolací súd konštatuje, že po vyhlásení napadnutého rozsudku došlo k podstatnej zmene právne relevantných skutočností, keď obžalovaný dlžné výživné dodatočne zaplatil. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zákon upravuje v citovanom ustanovení § 86 podmienky účinnej ľútosti páchatel'a tak, že musí dôjsť k dodatočnému splneniu povinnosti skôr ako sa súd odoberie na záverečnú poradu, a zároveň nesmú nastať trvalo nepriaznivé následky neplnenia povinnosti vo vzťahu k oprávnenému subjektu, v tomto prípade maloletému dieťaťu. Pod dodatočným splnením povinnosti treba rozumieť zaplatenie dlžného výživného za obdobie, ktoré je predmetom trestného stíhania. V danom prípade bolo rozhodné obdobie ohraničené momentom vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 24. 08. 2017, keďže v dôsledku absencie prokurátora nemožno s poukazom na zákaz reformationis in peius (zmeny k horšiemu) rozširovať rozsah vyživovacej povinnosti nad rámec prvostupňového rozhodnutia. Aby nastali podmienky predpokladané zákonom pre účinnú ľútosť, bol obžalovaný povinný dodatočne zaplatiť sumu 1.000 € tak, ako bolo ustálené v napadnutom rozsudku. V odvolacom konaní obžalovaný preukázal predložením poštovej poukážky, že dňa 17. 09. 2017 zaplatil titulom zameškaného výživného L. L. sumu 1.100 €, čo svedkyňa osobne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu potvrdila. Neuviedla, že by došlo k trvalo nepriaznivým následkom trestného činu, ktoré spočívajú predovšetkým v poškodení telesného či duševného zdravia maloletého alebo v narušení vývoja jeho osobnosti. Nič z uvedeného v konaní nevyšlo najavo.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že došlo ku kumulatívne naplneniu zákonných podmienok účinnej ľútosti obžalovaného podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, a teda zanikla trestnosť jeho činu. Táto právna skutočnosť bola dôvodom, prečo odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a podľa §§ 322 ods. 3 a 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.